

DENB 2439
DENA 2439

SECOND PUBLIC EXAMINATION

HONOUR SCHOOL OF ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE 2002

COURSES I and II

Paper 8 (h) (iv) and B15 Old Norse

Monday 20 May 2002, 9.30 a.m.

Time allowed – Three hours

Answer Question 1 and *two* others. You should pay careful attention in your answers to the precise terms of the questions, and should not write substantially on the same text in more than one essay.

Do *not* turn over until told that you may do so

Answer Question 1 and two others. You should pay careful attention in your answers to the precise terms of the questions, and should not write substantially on the same text in more than one essay.

1. Translate three of the following passages, adding brief notes on any points of literary and/or linguistic interest.

(a)

En er Hrafnkell kom heim, beiddi hann fóður sinn fiárskiptis, ok sagðisk hann bústað vilia reisa sér. Þetta veitir faðir hans honum, ok hann gerir sér bœ i dal þeim ok kallar á Aðalbóli. Hrafnkell fekk Oddbiargar Skiplð-ólfssdóttur ór Laxárdal. Pau áttu .ij. sonu; hét hinn ellri Þórir en hinn yngri Ásbjörn.

En þá er Hrafnkell hafði land numit á Aðalbóli, þá efldi hann blót mikil. Hrafnkell lét gera hof mikit. Hrafnkell elskoði eigi annat goð meir en Frey, ok honum gaf hann alla hina beztu gripi sína hálfu við sik. Hrafnkell byggði allan dalinn ok gaf mönnum land, en vildi þó vera yfirmaðr þeira ok tók goðorð yfir þeim. Við þetta var lengt nafn hans ok kallaðr Freysgoði, ok var óiafnaðarmaðr mikill en mentr vel. Hann þrengði undir sik Jökuls-dalsmönnum til þingmanna. Hann var linr ok bliðr við sína menn en striðr ok stirðlyndr við Jökulsalsmenn, ok fengu af honum öngvan iafnað. Hrafnkell stóð mið í einvígum ok boetti öngvan mann fé, því at engi fekk af honum neinar böetr, hvat sem hann gerði.

(b)

'Höðr tók mistiltein ok skaut at Baldri at tilvísun Loka. Flaug skotit í gögnum hann ok fell hann dauðr til jarðar, ok hefir þat mest óhapp verit unnit með goðum ok mönnum. Þá er Baldr var fallinn þá fellusk öllum Ásum orðtok ok svá hendr at taka til hans, ok sá hverr til annars, ok váru allir með einum hug til þess er unnit hafði verkit. En engi mátti hefna, þar var svá mikill griðastaðr. En þá er Æsirnir freistuðu at mæla þá var hitt þó fyrr at grátrinn kom upp svá at engi mátti góðum segja með orðunum frá sínum harmi. En Óðinn bar þeim mun verst þenna skaða sem hann kunni mesta skyn hversu mikil aftaka ok missa Ásunum var í fráfalli Baldrs. En er goðin vitkuðusk þá mælir Frigg ok spurði hverr sá væri með Ásum er eignask vildi allar ástir hennar ok hylli ok vili hann riða á Helveg ok freista ef hann fái fundit Baldr ok bjóða Helju útlausn ef hon vill láta fara Baldr heim í Ásgarð. En sá er nefndr Hermóðr inn hvati, sveinn Óðins, er til þeirar farar varð. Þá var tekinn Sleipnir, hestr Óðins, ok leiddr fram, ok steig Hermóðr á þann hest ok hleypti braut. En Æsirnir tóku lík Baldrs ok fluttu til sævar. Hringhorni hét skip Baldrs. Hann var allra skipa mestr. Hann vildu goðin fram setja ok gera þar á bálför Baldrs.'

(c)

Hitt kvað þá Hlambiðr,
inn hugomstóri:
'Litt myndir þú þá,
Guðrún,
leyfa dáð Högna,
er heir Sigurð
svefni ór vökðo—
saztu á bed,
en banar hlógo.

'Bœkr vóro þínar,
inar bláhvító,
ofnar volondom—
fluto í vers dreyra.

Svalt þá Sigurðr,
saztu yfir dauðom,
glyio þú né gáðir—
Gunnarr pérf svá vildi.

'Atla þóttiz þú stríða
at Erps morði
þat var pér enn verra.
Svá skyldi hvern qðrom
veria til aldrлага
sverði sárbeito
at sér né stríddit.'

(d)

En et næsta sumar eptir fóru þeir austan
ok prestr sá es Pormóðr hét, ok kvómu þá í Vestmannacyj-
ar, es tíu vikur váru af sumri, ok hafði allt farizk vel at. Svá
kvað Teitr þann segja, es sjalfr vas þar. Þá vas þat mælt et
næsta sumar áðr í logum, at menn skyldi svá koma til al-
þingis, es tíu vikur væri af sumri, en þangat til kvómu viku
fyrr. En þeir fóru þegar inn til meginlands ok síðan til al-
þingis ok gátu at Hjalta, at hann vas eptir í Laugardali með
tolfta mann, af því at hann hafði áðr sekr orðit fjörbaug-
maðr et næsta sumar á alþingi of goðgá. En þat vas til þess
haft, at hann kvað at logbergi kviðling þenna:

Vil ek eigi goð geyja;
grey þykki mér Freyja.

TURN OVER

(e)

Skírnir kvað:
Baug ek þér þá gef,
þann er brendr var
með ungom Óðins syni.
Átta ero iafnhófgir,
er af driúpa
ena níundo hveria nótt.

Gerðr kvað:
Baug ek þíkkak—
þótt brendr sé
með ungom Óðins syni.
Era mér gullz vant
í góðom Gymis,
at deila fé fóður.

Skírnir kvað:
Sér þú þenna mæki, mær
—mióvan, málfán—
er ek hefi í hendí hér?
Hófuð hoggva
ek mun þér hálsi af,
nema þú mér sætt segir!

Gerðr kvað:
Ánauð þola
ek vil aldregi
at mannzkis munom—
þó ek hins get,
ef it Gymir finniz,
vígs ótrauðir,
at ykr vega tíði.

2. **Either (a)** Write on any aspect(s) of Old Norse syntax which interest you.
Or (b) Why is an understanding of “i” mutation important for those learning Old Norse?
3. **Either (a)** Who is the hero of *Hrafnkels saga*?
Or (b) Consider the relationship between violence and the law in *Hrafnkels saga*.
4. **Either (a)** Why does Gerðr submit to Skírnir?
Or (b) What can we deduce from the extant text of *Skírnismál* about how the poem might have been performed?
5. Does *Hamðismál* celebrate or condemn Guðrún’s actions in the poem?
6. ‘We can see in *Íslendingabók* the seeds of saga literature’. Do you agree?
7. ‘Snorri is plainly more at ease with gentle mockery of the gods than with the serious business of Ragnarök’. Discuss.
8. Write on **either** the origins **or** the transmission **or** the reception of **any** Old Norse texts(s) you have read.

LAST PAGE